

Larsen-Ledet (RV):

Forespørgslen fra SF kan her på falderebet til det indre marked give anledning til, at vi får vendt problematikken med dansk tilpasning til det indre marked endnu en gang.

Jeg tror ikke, der er nogen, der behøver at være bange for, at vi kommer til at opleve, at befolkningerne i de forskellige EF-lande bliver en slags ensartede eller ensrettede vesteuropæere. De forskellige landes kultur og særpræg skal nok overleve, at vi handels- og arbejdsmæssigt får mere ensartede forhold.

Vi kan godt sige, at vi er kommet dertil, hvor vi ikke kan hygge os i smug længere. Det har vi over en længere periode gjort for lånte penge. Problemet er, at samtidig med at vi skal bryde med en lang periode med overforbrug og valutaunderskud, så skal vi også indstille os på en friere og en hårdere konkurrence. Selv om vi fortsat bevarer vores ret til at bestemme vore egne omkostninger, lønninger, skatter og afgifter, vil vi i den praktiske hverdag opleve konsekvenser, som ikke lader os uberørt. Vi skal eksportere, vi skal handle, vi har brug for offentlige midler til samfundshusholdningen, vi har brug for, at der er meningsfyldt beskæftigelse for indbyggerne i de forskellige lande. Også derfor er det indre marked vigtigt for os.

Selv om vi ikke skal harmonisere vores skatte- og afgiftspolitik, vil der komme tilnærmelser EF-landene imellem. Når jeg siger det på den måde, er det, fordi jeg ikke tror, at det kun er danske forhold, der ændres. Jeg tror også, vi vil opleve EF-lande, der af hensyn til deres egen politik, deres socialpolitik, deres økonomiske politik og eventuelt af forbrugsafdæmpende grunde vil være interesseret i skatte- eller afgiftsforhøjelser.

Når vi får fri varebevægelse og konkurrence, vil store forskelle imellem landene få nogle konsekvenser, som man kommer til at forholde sig til. Det løser sig efterhånden, det må løse sig efterhånden, for det er nødvendigt, der vil simpelt hen ikke være nogen vej udenom.

Et andet og også væsentligt spørgsmål er: Er vi dygtige nok i Danmark til at tage denne konkurrence op? Er vort uddannelsesniveau på højde med Frankrigs, Hollands, Italiens og Tysklands? Vi i Danmark er glade for og stolte af, at vi har haft en H. C. Andersen, en Grundtvig og en Niels Bohr. Men det er jo ikke nok til, at vi kan klare os i den nye tid, som starter i 1992.

Jeg har ikke tilstrækkeligt personligt overblik over uddannelses- og forskningssituationerne i de forskellige lande, men jeg føler, at det nok vil være rigtigt at sige, efter vores opfattelse i hvert fald, at hele vort uddannelses- og forskningsområde kommer til at spille en stor, en meget stor rolle for vores mulighed for, at vi kan klare os i det indre Marked. Er vort stade godt nok, er vort udgangspunkt godt nok, eller er vi bagefter? Det samme spørgsmål kan man stille om sprogkundskaberne i dagens Danmark. Det har for så vidt ikke kun med EF at gøre. Den stigende internationalisering, som gør verden langt mindre og samkvemsmulighederne langt større, nødvendiggør et stort kendskab til de forskellige landes sprog og kultur.

Endelig lidt om det politiske. Samarbejdet i EF er selvfølgelig præget af de enkelte landes nationale interesser. De enkelte lande er endvidere repræsenteret af vidt forskellige politiske interesser. Her er det selvfølgelig en dansk opgave at varetage egne interesser og samtidig respektere demokratisk ansvarlighed inden for de godkendte, afstukne rammer.

Det vil sige, at vi kan være kritiske. Det kan man være i Danmark over for vort eget parlament. Det kan man også være over for forslag, der fremlægges i EF. Hele EF-bureaukratiet giver anledning til stor kritik, og vi kunne gøre Det Europæiske Fællesskab en stor tjeneste ved at foretage en storstilet afbureaukratisering af EF-administrationen. De beslutninger, der træffes, bør principielt være logiske og forståelige i henhold til den virkning, man søger at opnå. Men en kritisk holdning er ikke det samme som at være negativ over for EF. I Danmark har vi formentlig og forhåbentlig meget snart stor erfaring i afbureaukratisering. Jeg synes, at vi i højere grad, end vi gør, burde tilstræbe en så ubureaukratisk ordening som muligt i forbindelse med de forskellige forslag, som bliver behandlet.

Den tiltagende forurening er også et fælles problem og en fælles udfordring for alle EF-lande. Det er vigtigt, at vi fra dansk side gør en kraftanstrengelse for at skubbe på de øvrige lande. Det er vigtigt, at vi får en bred miljøindsats. Vi har i Danmark gjort erfaringer på miljøområdet, som vi bør videregive til hele EF-området.

Endelig mener vi, at Danmark inden for Det Europæiske Fællesskab må arbejde på, at der